

Det Kgl. Kulturdepartement
Postboks 8030 Dep.,
0030 OSLO

Fetsund, 15. januar 2004

VEDR. FORSLAG TIL ENDRINGER I FORSKRIFT OM KRINGKASTING

Vi viser til høringsbrev datert 14.11.2003. Norsk Kabel-TV Forbund (NKTF) vil med dette gjerne komme med enkelte kommentarer til departementets forslag.

Til pkt. 2.1.1 registreringsplikt

NKTF støtter innføringen av en registreringsplikt for kringkasting i kabelnett, idet konsesjonsplikten er opphevet av Stortinget.

Vi mener imidlertid at den registreringsordning departementet legger opp til, allikevel tar karakter av en godkjenningsordning, idet Statens Medieforvaltning i sin informasjon om registreringsordningen sier at kringkasteren ikke kan starte sendingene før kvittering på innsendt registreringsskjema er mottatt av kringkasteren. NKTF mener det her må benyttes samme ordning som ved registrering av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester hos Post- og teletilsynet, dvs. at virksomheten kan starte når melding med de ønskede opplysninger er sendt til Statens medieforvaltning.

Til pkt. 2.1.2 Anlegg for kringkasting og videresending av kringkasting

NKTF støtter forslaget om å oppheve § 1-5 siste ledd. Når det foreslås å oppheve bestemmelsen tredje ledd vedrørende trådløse, bakkebaserte videresendingsanlegg, må det være en forutsetning at tildeling av slike konsesjoner etter kringkastingsloven § 2-2 i fremtiden også følger samme prinsipp som det forskriften forutsatte, nemlig at det bare gis konsesjon for slike anlegg der det er satellittskygger, dersom det skal videresendes annet enn norsk allmennkringkasting.

Til pkt. 2.3.1 Formidlingsplikt for allmennkanaler

NKTF har ingen kommentarer til den foreslåtte endring i §4-2 fjerde ledd.

Derimot finner vi det utilfredsstillende at departementet ikke går nærmere inn i spørsmålet om formidlingsplikt i drøftelsen vedrørende § 4-2. Det vises til at Stortinget har vedtatt at også andre nett enn kabelnett kan pålegges formidlingsplikt. Dette er gjort for å få en teknologinøytral bestemmelse i kringkastingsloven § 4-3. Til tross for dette har departementet ikke funnet grunn til å endre forskriften på dette punkt.

NKTF viser til at med den raske teknologiske utviklingen som skjer, særlig innen data- og IP-baserte overføringsteknikker, er det allerede etablert videresending av kringkasting i nett som benytter slik teknologi. Denne virksomheten er til forveksling lik den som skjer i fiber/koaksialbaserte nett kabel-TV nett (HFC-nett). Som ett eksempel på dette viser vi til vedlagte kopier av informasjon fra Lyse Tele, der det fremkommer at selskapet tilbyr en pakke på 17 fjernsynskanaler til sine abonnenter. Lyses nett bygges med fibernetts frem til grunnmur, og deretter med 100 MHz LAN-nett i internettet i bygningen. Så vidt NKTF kjenner til, har selskapet Bredbåndsfabrikken hatt tilsvarende virksomhet i flere år.

Selv om også slike nett muligens kan omfattes av begrepsbruken i § 4-2 ("kabeleier" og "kabelnett"), gir departementets egen ordbruk i høringsbrevet ikke noe sikkert inntrykk av dette. Snarere er det nærliggende å oppfatte departementet dithen at man ønsker å opprettholde en "status quo" med hensyn til hvilke nett som omfattes av formidlingsplikten, dvs. bare tradisjonelle kabel-TV-nett. NKTF mener departementet må sørge for å følge opp lovens forutsetning ved at også forskriften får en klart teknologinøytral utforming på dette punkt.

NKTF er klar over at det må trekkes en grense mot brukerstyrte (on demand) tjenester, slik departementet viser til i Ot prp 107 (2001-2002) på s. 16, men eksemplene ovenfor viser at brukerstyring ikke er hovedregelen ved overføring i fiber/databaserte nett, og at fullmaktshjemmelen i loven derfor for lengst burde vært tatt i bruk. Også ved IP-overføring der fjernsynsprogrammer streames, må utgangspunktet være at dette er kringkasting i lovens forstand, og at "pakketilbud" av fjernsynsprogrammer ved slik overføring vil omfattes av formidlingsplikten.

Videre finner NKTF det bemerkelsesverdig at departementet i høringsbrevet ikke sier noe om formidlingsplikten for det digitale bakkenettet. I konsesjonsvilkårene som ble kunngjort 28.06.2002, pkt. 3.5, er formidlingsplikt nevnt i overskriften, og det kommer det klart frem at konsesjonæren skal tilpliktes å stille kapasitet til rådighet for allmennkringkasterne som i dag sender i det analoge bakkenettet, samt lokal-TV. Selv om det er ganske åpenbart at i hvert fall NRK's og TV2's sendinger vil bli overført i det digitale bakkenettet, gitt eierkonstellasjonen i NTV og at dette selskapet får konsesjon, gjenstår det allikevel å se bekreftet at departementet vil sørge for å teknologinøytralisere formidlingsplikten i forskriften.

Dersom det skulle argumenteres med at formidlingsplikten er "unødvendig" fordi NTV eies av NRK og TV2, vil NKTF vise til departementets drøfting av behovet for formidlingsplikt for satellittkringkasting i høringsbrev av 06.04.2001, samt til UPC's kommentarer på dette punkt i brev av 09.07.2001 til departementet. Mens departementet her mener at formidlingsplikt for satellittkringkasting er unødvendig, fordi enhver satellittoperatør av markedsmessige grunner må sende NRK og TV2, opprettholdes synspunktet om at formidlingsplikt er påkrevd overfor

kabeloperatørene, selv om de opererer i det samme markedet. NKTF ser ikke sammenhengen i departementets argumentasjon, og viser til at formidlingsplikten må være basert på forutsetninger om en objektiv, ikke-diskriminerende og teknologinøytral regulering.

Dessuten gir EU's USO-direktiv Artikkel 31 føringer i spørsmål om formidlingsplikt. NKTF er ikke kjent med at Kulturdepartementet har tatt opp hvilke endringer som må gjøres i norsk lovgivning for å sørge for en oppfyllende implementering av Artikkel 31. I fortalen til USO-direktivet pkt. 43, sies det:

Currently, Member States impose certain "must carry" obligations on networks for the distribution of radio or television broadcasts to the public. Member States should be able to lay down proportionate obligations on undertakings under their jurisdiction, in the interest of legitimate public policy considerations, but such obligations should only be imposed where they are necessary to meet general interest objectives clearly defined by Member States in conformity with Community law and should be proportionate, transparent and subject to periodical review. "Must carry" obligations imposed by Member States should be reasonable, that is they should be proportionate and transparent in the light of clearly defined general interest objectives, and could, where appropriate, entail a provision for proportionate remuneration. Such "must carry" obligations may include the transmission of services specifically designed to enable appropriate access by disabled users.

(vår understrekning)

Slik NKTF ser det, betyr denne ordbruken at formidlingsplikt må være basert på teknologinøytralitet.

Det samme gjelder Artikkel 31 i seg selv, idet det i pkt. (1) heter:

Member States may impose reasonable "must carry" obligations, for the transmission of specified radio and television broadcast channels and services, on undertakings under their jurisdiction providing electronic communications networks used for the distribution of radio or television broadcasts to the public where a significant number of end-users of such networks use them as their principal means to receive radio and television broadcasts.

(vår understrekning)

Ordbruken "where a significant number of end users of such networks" forutsetter at formidlingsplikt kan pålegges ulike infrastrukturer. Med "significant number" vil man kunne forstå nett som har relativt få abonnenter, men der en vesentlig del av disse abonnentene bruker tjenesten som sin "principal means" for å motta fjernsynssendinger. Dette vil eksempelvis være tilfellet når et datanettverk tilkobles beboerne i et borettslag, jf. virksomheten til Lyse Tele.

NKTF mener departementet snarest må se på implementeringen av Artikkel 31 i norsk rett, der også andre spørsmål enn teknologinøytralitet reiser seg med hensyn til formidlingsplikt, ikke minst når det gjelder omfanget av denne plikten.

Til 2.5 Særlige bestemmelser for lokalkringkasting

NKTF er tilfreds med at det ikke lenger vil kreves konsesjon for kringkasting i kabelnett, og at eierbegrensningen etter § 7-11 for kabeleieres eierandeler i lokalfjernsynsselskaper blir opphevet. Vi støtter således departementets forslag på disse punkter.

Avslutning

NKTF deltar gjerne i videre diskusjoner med departementet om de aktuelle spørsmål, dersom det skulle være ønske om dette.

Med vennlig hilsen

Knut Børner
Daglig leder

VEDLEGG